

ANDRIJA NEŽMAK

Morali smo vjerovati krutoj zbilji, htjeli li ne, kada smo 24. siječnja 1995. godine pratili na put bez povratka našega dragog Andriju Nežmaka. Bilo je bolno nama, njegovim kolegama i prijateljima, a neopisivo bolno njegovoj obitelji. Jer, Andrija je bio uzoran obiteljski čovjek, a nadasve čestit i ugodan kolega, stručan, točan i korektan radnik, jedan iz one generacije ljudi, koji nije znao za neću, ne mogu, nema me.

Rođen je u Zagrebu 30. studenog 1934. godine. Djetinjstvo provodi na obalama Save, u zagrebačkom Trnju. Srednju tehničku školu geodetskog smjera završava kao odličan učenik 1952. godine.

Prvo zaposlenje dobiva u Geozavodu, gdje ostaje tri godine, nakon toga tri godine radi u Geodetskoj poslovnicu Mikelić na reambulaciji šumskih međa u Gorskom kotaru, u koji je bio zaljubljen do kraja života. Od 1960. do 1970. godine radi u Vodnoj zajednici Krapina, no najdulje, 23 godine, provodi u zagrebačkoj Elektri na poslovima katastra podzemnih instalacija. Do 1970. godine u gradu Zagrebu nije bio snimljen niti jedan metar podzemnoga energetskega kabela, pa je Andrija bio prvi geodet na tim poslovima, da bi tijekom vremena postao jedan od najboljih, ako ne i najbolji poznavalac »zagrebačkog podzemlja«.

Otišavši u mirovinu nakon punoga radnog staža, Andrija Nežmak beskrajno se radovao zasluženom odmoru, da bi se mogao posvetiti hobijima u svoj punoći svojih interesa. Malo je, vrlo malo ljudi koji su tako nadareni svestranošću kao što je bio naš dragi Andrija. Mogao je što je htio, doslovce, mogao je biti majstor svih zanata i svih vještina. Mogao je biti, i bio je, a to najbolje zna i osjeća njegova obitelj srećući se na svakom koraku s neizbježnom istinom da Andrije više nema.

Svoju bogatu duševnu nadgradnju najbolje je pokazivao stalnom potrebom za dobrom knjigom svih sadržaja, od literature do znanosti. Bio je nasmijan čovjek, duhovit, uvijek pun životne energije i odlične kondicije.

U poslu je uvijek znao izvući prava rješenja za sve probleme. Bio je obljubljen među nama kolegama i zato suosjećamo s njegovom obitelji zbog preranog, nenadanog Andrijina odlaska, koji nas je sve iskreno ražalostio i osiromašio.

Napustio nas je dobar čovjek. Neka mu je lahka hrvatska zemlja.

Marijan Rosenberg